Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма праць парляментарних. — З буджетової комісиї. — До ситуациї. — Угорска криза. — Царскі подорожи.

В парляменті обчисляють, що буджетова дискусия може розпочати ся в слідуючім тиждни ві второк. На ухвалене буджету в другім читаню припадає близько 10 засідань. Хід нарад в буджетовій комісиї доказує, що при доброй воли сторонництв такий час міг би вистати. Що до фінансових проектів дра Білиньского єсть намір вибрати комісию, котра в часі літа обговорила би проект і або відкинула єго, або приймила.

В буджетовій комісиї в дискусиї над розділом „емеритури“ заявив мінїстер скарбу др. Біліньский, що звичайно говорить ся, немов би мінїстер скарбу мав тверде серце. Однак бесідник гадає, що саме в тій справі дав противний доказ, бо емеритальний закон з р. 1896, котрий всї урядники відчули яко правдиве добродійство і ще єго відчувають, походить від него. Що до т. зв. „старих пенсионїстів“, каже мінїстер, що серед недобору, який буджет в слідуючім роцї викаже, мусїло би найти суму 5 мілїонів корон для зрівнаня старих пенсионїстів з новими. Забезпечене долї старих пенсионїстів мінїстрови не рівнодушне; справа буде основно розважена і бесідник надіє ся, що в тім напрямі буде міг виступити перед палатою з внесенями. Що до порушеної ріжними бесідниками справи емеритури мінїстрів, замічає мінїстер, що старі, вислужені урядники, котрі були мінїстрами і здобули собі заслуги, так само як инші урядники в дорозї ласки одержують висші емеритури. Натомість бесідник лично єсть противником підвисшеня емеритур парляментарних мінїстрів. Однако звертає увагу, що ухвалене такого підвисшеня емеритур може послїдувати лиш на внесене президента мінїстрів і підносить, що бесідник яко мінїстер скарбу нїколи не предложив би такого внесеня.

Ситуация в парляменті знов погіршила ся. Здавало ся, що по окінченю нарад над буджетом в буджетовій комісиї, буджет по виготовленю комісиєю справозданя, вийде без перешкод на дневний порядок нарад палати, бо й унія славяньска заявила готовість причинити ся до скорого полагодженя буджету в повній палатї. Однак тепер по голосованю над внесенем п. Шустершица, ситуация змінила ся. Президент палати др. Паттай гадав, що вже на нинїшнім засїданю буде міг приступити до дальших нарад над фінансовими предложенями правительства, бо хоч предложено три наглячі внесеня, то однако внескодавцї заявили, що згодять ся взяти їх назад. Тимчасом в середу зголосив ся у дра Паттая пос. Страньский і заявив, що обстає при тім, аби єго нагляче внесене в справі ректора ческої політехніки було взяте по мисли реґуляміну зараз під нараду. Зміну своєї постанови оправдував тим, що коли більшість устроїла обструкцию в часї нарад над внесенем пос. Шустершича, то він не бачить причини, для якої мав би відступити від свого жаданя. Внаслїдок того також пос. Брайтер і Русини домагають ся, аби також і їх наглячими внесенями палата зараз займила ся. До тих трех внесень прибуде ще четверте, а именно нагляче внесене пос. Калини, домагаюче ся, аби правительство предложило палатї проект босаньскої конституциї. Др. Паттай хоче при помочи довготреваючих засідань полагодити ті чотири наглячі внесеня, аби в середу слїдуючого тижня могла палата приступити до другого читаня буджету, але мимо того грозить все небезпечність, що опозиция, аби президентови зробити той намір неможливим, предложить нові внесеня наглячі і спинить ними цїлий дневний порядок. Внаслїдок того правительство, числячи ся з тим, поробило вже приготовленя, аби

9)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Дійстно — відозвав ся тут аґент торговельний, а в теперішну пору аґент асекурацийного товариства на житє „Life“ (Ляйф — житє) Гю Ербласт — тут то якийсь Богом позабутий нарід. Ані навіть курка не хоче забезпечувати ся на житє. Впрочім тепер зовсім нового рода полїси, мої панове! Лише що вчера надійшли від ґенеральної дирекциї в Ню-Йорку. Незвичайно практичні. На случай смерти або якогось нападу на улици та й від нещасливих пригод всїлякого рода. До трох днїв. Дешево. Може хочете забезпечити ся від своїх читачів, пане Батле?

— Дякую—відповів той весело і став попивати свою соду з віски. — Маю револьвер з дум-дум набоями. Але то якась проклята панорама цїле то наше благодатне Снавтвіль і его рхерстність. Приношу що дня в моїм „Експресї“ вісти про убийства, вибухи, затопленя кораблїв, розкопи, що аж тріщить, але й пес на то не гавкне. Хоч таки зараз повісь ся! Коли бо й за стричок треба заплатити! Коби менї вже раз — говорив він по хвили дальше — впала до голови якась гадка, але така як бомба! Така, що прокладає чоловікови дорогу, все валить перед собою, а гроші викидає так з чужих кишень, як буря дахівки з домів!

— Good day! (Ґуд дей! — добрий день!) Якийсь присадкуватий чоловічок в червонім фезї на голові, в супроводї якогось калїки без ноги, увійшов до шинку. Той у фезї мав на собі якийсь споловілий, ясносиний з червоними шнурками оксамітний кабат. В руцї ніс райтпайч. Той калїка, що ішов за ним, мав на собі довгий, колись чорний сурдут, що сягав аж до землї. З лївого боку на груди красувала ся на жовтій лентї срібна медаль величини талярa.

— Моє поважане — Фред Булей — представляв ся той чоловік з фезом начальному редакторови, поклонившись низенько, та спитав: Чи містер Віль Батле?

— До услуг.

— Ваш підредактор, пан Нед Райт — говорив той чоловік дальше—післав нас сюди. Мій брат — сказав він відтак показуючи на калїку, котрий також поклонив ся — мр. Вард Булей. — Ми директори одинокої у всїх пять частях землї „Акробатичної, артистичної арени, братів Булей“. Як раз заїхали ми сюди з всїма нашими возами.

— Ага! — сказав на то Віль Батле. — А я маю вам виписати в „Експресї“ реклямове славослове! Бо то найвпливовійший орґан в державі Небраска. Щоденний наклад десять тисячів. Цїна інсерцийна за пятишпальтовий рядок пів доляра. Зверну охотно море моїх читачів на вашу артистичну арену, пане Булей. Подайтеж менї з ласки своєї деякі близші дані про ваш персонал. — Батле виймив з кишенї в камизельцї олївець, відоспяв собі свій стоячий ковнїрик і приложив до него від середини олївець. — Отже який маєте персонал, пане Булей? — спитав він.

— Два конї, сер — відповів директор з повагом.

— Що тягнуть цїлий парк возовий. Правда?

— Так в дорозї. Але один з них „Лїдия“ виступає також і на представленях.

— А щож то високо благородне зьвіря уміє?

— Числити ухами. Кидає ними наперед тілько разів, кілько єсть видців в аренї.

— То хиба сей розумний кінь арабский не потребує богато трудити ся?

— О, прошу, одного разу дочислили ми вже й до двайцять девять.

— Ну, та й хто ще дальше?

— Я — слїдувала відповідь з поклоном — перший директор, сальоновий маґік, дресер, усмиритель, воздушний вольтижер, що робить смертельний скок з висоти пятнайцять метрів.

— То мало — запримітив Батле сухо, записуючи собі, що котрий з артистів уміє. — Хтож тепер дальше виступає на арену?

— Отсей мій брат Вард Булей, другий директор, знаменита сила. Почестний член паріского товариства артистів — додав Фред Булей, показуючи срібну медаль калїки — лям-

могла бути ухвалена буджетова провізория і не сумнівав ся, що удасть ся єму придбати в палаті дві третини більшости, бо богато посольских ґруп, які голосували за резолюцию пос. Шустершица против правительства, відлучить ся в справі буджетової провізориї від опозициї і будуть голосувати за ним.

Кошут заявив вчера публично, що в справі виборчої реформи і банку не піддасть ся ухвалї ні виконного комітету ні повного сторонництва независимости. Коли Кошут буде обставати при тім своїм становищи, то в партиї независимости прийде до розриву між сторонниками Кошута а сторонниками Юшта. Нема сумніву, що більшість сторонництва пійде за Кошутом.

Петербургска аґентия телеґрафічна довідує ся о цілім ряді недалеких з'їздів царя Николая з чужими монархами. По стрічи з цісарем Вільгельмом, найблизшим з'їздом, буде при кінци сего місяця гостина у шведского короля, а при кінци липня або з початком серпня відвідає цар президента француского републики і анґлійского короля. Пізнійше поїде цар до Італиї, аби віддати візиту королеви Вікторови Емануелеви. Реченець тої стрічи не єсть ще напевно установлений.

Новинки.

Львів, дня 11-го червня 1909.

— **Є. Е. п. Намістник** др. М. Бобржиньский вернув з Відня до Львова.

— **Перенесеня.** Президия краевої Дирекциї скарбу перенесла ад'юнкта технічної контролї скарбової, Збіґнева Островского з Величкы до Тернополя.

— **Краєва Рада шкільна** зорґанізувала 1-клясові школи: в Новосільцї гримал., в Залучу н. Пр. (другу), в Вачині, в Навлучцї, в Зарваници к. Золочева, в Затуринї, в Завадівцї і Новій Гребли; порішила будову шкіл: в Речичанах, Курянах, Тисові, Погребцї і Ветлинї.

— **Вступні іспити** до приватної женьской семінариї учит. СС. Василиянок в Яворові відбудуть ся в днях 24, 25 і 26 червня. До вступного іспиту будуть припущені кандидатки котрі покінчили 15 лїт житя, а предложити мають сьвідоцтво хрещеня, лїкарске і укінченої III кл. виділ. Оплата вступна виносить 10 К.

— **З зелїзниці.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові подає до відомости: Від 15 червня до 15 вересня с. р. курсувати буде на шляху Львів Краків крім поїзду поспішного ч. 4 ще поїзд поспішний ч. 104 з возами I, II і III кляси і возом їдальним в полученю в Кракові з поїздом поспішним ц. к. зелїзниці північної ч. 104 приходячим до Відня о год. 7·09 рано. Поїзд ч. 4 буде відходити зі Львова о 10 мінут пізнїйше ніж дотеперішний о год. 2 мінут 55 по полудни і буде задержувати ся лиш в стациях: Перемишль, Ярослав, Переворск, Ряшів, Дембиця і Тарнів. Поїзд поспішний ч. 104 відїзджати буде зі Львова о год. 3·15 по полудни і одержить постої теперішного поїзду поспішного ч. 4.

Поїзд льокальний ч. 22 буде відходити зі Львова о 25 мінут пізнїйше ніж до тепер о годині 3 мін. 55 по полудни.

Близші поясненя в стїнних розкладах їзди і в II додатку до кишеневого розкладу їзди, важного від 15 червня до 15 вересня 1909 включно.

— **Іспит зрілости** в руской (академічній) ґімназиї у Львові скінчив ся дня 3 с. м. з таким вислїдом: клясифікованих в обох відділах 8 кляси було 39+42. З тих до іспиту зголосили ся 32+28 і 3 екстерністи. Прочі дістали поправки (3+8), відступили від іспиту (3+6), а 1 не позволено здавати. З поміж зголосивших ся здало іспит 5+4 з відзначенем, 20+19 одноголосно, 5+5 більшостию голосів, а 3 публичних учеників і 2 екстерністів репробовано і то 1 на пів року, 4 на цілий. В першім відділї (А) здали іспит: Балко Стефан, Бардин Роман (відз.), Бахталовский Евген, Біляк Стефан, Бобків Іван, Гаас Альф., Зінко Михайло, Ільницкий Тадей (відз.), Козира Іван, Кшечковский Мариян, Ловчий Михайло, Лисяк Стефан, Малецкий Ераст, Марущак Володимир, Меркун Осип, Оренчук Василь (відз.), Рудий Андрій (відз.), Саламаха Ілько (відз.), Струтиньский Михайло, Сиротиньский Василь, Тимцьо Осип, Шевчук Семен, Шурак Ів., Целевич Володимир, Чулїй Гриць, Заклиньский К. (екст.) — В другім відділї (Б) здали іспит отсї: Бадан Микола, Бойчук Авксентий, Вахнянин Данило, Дацьків Теодор, Долошиньский Сидір, Дзівановский Андр., Зазуляк Михайло, Кинасевич Зеновій, Кипріян Іван, Климкевич Мих., Коновалець Евг., Короць Андрій, Личковский Кость, Лютик Дмитро, Ляхович Ярослав, Миронович Павло, Охримович Остап, Панас Юстин (відз.), Пастернак П., Скокун Володим., Слюзар Волод., Трохимчук Михайло (відз.), Федоришин Евген (відзн.), Федусевич Мирон, Цінцірук Ілько, Цьокан Ілько (відз.), Чучман Сидір і Юрків Михайло.

— **Дрібні вісти.** Конституючі збори косівскої філїї „Просьвіти“ відбудуть ся в неділю дня 13 с. м. в сали Тов. „Руский Народний Дім“ в Косові. Початок о 5 год. по полудни. — Вчера по полудни о 5 год. дало ся почути в Мессині насамперед слабе, а відтак сильне землетрясене, котре тревало 10 секунд. Перепуджені люди повибігали на улицї. Кілька мурів завалило ся. — В Копіяно в Чіле завалило ся від землетрясеня богато домів. — В Прерові на Мораві згорів онодги до тла маґазин материялів північної зелїзницї. — Сал. Шапіра згубив контракт на 100 кірців пшеницї і 100 кірців жита виставлений Врон. Довичем на назвиско Якова Фендого. — Хаімови Кляйнови, торговельникови молока з Вульки, вкрадено вчера на ринку з кишенї полярес з сумою 130 К, а Мар. Кухарскому вкрадено на площи повистановій срібний годинник і золотий лянцушок, все разом вартости около 70 К. — Король Альфонс піддав ся вчера в Біярріц легкій операциї носової ямини.

— **Іспити зрілости** в польских ґімназиях в Станиславові відбули ся під проводом краєвого інспектора Тадія Левицкого. В II. польскій ґімназиї відбув ся іспит в днях від 22 мая до 2 червня. До іспиту сідало 39 учеників публичних і 10 екстерністів. Сьвідоцтво зрілости одержало 43 учеників, а між тими слідуючі Русини: Басараб Микола, Вовк Василь, Ластовецкий Володимир, Мельник Петро (екст.), Рогатиньский Володимир, Сеньковский Дмитро, Сисак Микола; крім того 16 Жидів, 13 Поляків і 1 Німець. — В I. польскій ґімназиї відбув ся іспит в днях від 3 до 8 червня. До іспиту сідало 38 публичних учеників, між ними 13 Русинів, 11 Поляків і 14 Жидів. Двох учеників репробовано на пів року. З Русинів зложили іспит зрілости: Богачевский Ярослав, Бучиньский Любомир Роман, Веретка Михайло, Гординьский Омелян, Гробовецкий Николай, Диміньский Омелян (з відзнач.), Комариньский Ярослав, Панивник Дмитро, Припхан Дмитро, Семенів Дмитро, Турчин Яків і Цепенда Михайло.

— **Загадочна смерть дра Левицкого.** Слїдство, яке веде ся систематично, видобуває на верх щораз то нові подрібности, котрі доказують щораз більше імовірність злочину убийства. Самоубийство вже всї виключають. — Як

повий еквілїбрист, особлива специяльність: чоловік-змия!

— Що, отсей бідолаха — чоловік-змия!

— А так, містер. Він такий гнучкий у всїх суставах як кавчук з пневматиком. Може перекидати ся як хамелеон. Гоппля, Вард!

Каліка в сурдутї з довгими полами станув на обі ноги і випростував ся перед здивованими гостями в цілій мужескій високості.

Всї за столом як і прочі гостї в барі зареготали ся на ціле горло.

— Чорт же би єго взяв! — відозвав ся Віль Батле. — А то з під сурдута не видко було навіть малого пальця. Дуже вдячна штука! Але час то гроші, мої панове. Хтож ще виступає, пане Фред?

— Дурний Том. Том Гінлем. Стоїть на дворі, коло возового парку. Славний клявн, ґеніяльний гуморист, крім того поликає мечі і силач. Підносить малим пальцем вагу пяти сотнарів.

— З паперової маси?

— Не конче, містер Батле. А ви вже коли виступали на ареннї?

— Одного разу через пів року в Кольорадо — за довбуша. — Але чи маєте також і дами?

— А вжеж. Моя жінка Дезі єсть трапезовою артисткою і бігає на кули. Жінка мого брата Франсіс виступає яко таночниця і скаче крізь обручі.

— І що ще маєте?

— Можу хиба згадати ще про мопса Гарольда. Він як зачне вити, то так як би плакала однолітна дитина і ловить мухи знаменито.

— Отже то вся залога! — сказав Віль Батле поважно і заложив собі свій стоячий ковнірок із записками назад на шию. — Мої панове Булеї, перший і другий директоре, сальоновий маґіку, усмирителю, ляпповий еквілїбристе, чоловіче змиє і що ви там ще єсте — говорив він дальше піднесеним голосом — многоцінні члени вашого персоналу суть що правда дуже всесторонні, але чи гадаєте, що звабите тут тим хоч би лиш одного щура до вашої буди? Се такий тут упертий нарід, така якась порода людий з забитими головами, така безглузда суспільність і в самім Снавтвіль і в охрестности, що ві тим не звабите до своєї арени, хоч би ви мали не два а двіста своїх високоблагородних коний. В наших часах мусить чоловік, щоби перепхати ся, щоби загортати мамону, щоби виплисти на верх, насипати сотнар пороху на пановку, мусить придумати гадку як бомбу, котра розскакує ся з лоскотом, поривае все з собою а коли де вдарить, то аж ціла земля задрожить! — А тут вже особливо. Навіть мій „Експрес“... Він вкусив ся тут в язик. — Найвпливовійший орґан інсерцийний в державі Небраска — поправив ся він чим скорше — двайцять тисячів щоденного накладу, при особливих подіях сорок тисячів — які то трудности мусів я поборювати, заким я вивів єго до тої висоти! Тут такий нарід, котрий Господь Бог сотворив в своїм гніві. Гроший маю за свої свині цїлі міхи, але они так прилипли до них як смола Спитайте ґенерального директора пана Гуґа Ерблеста — ані одна пропаща душа не обезпечує ся! Спитайте сенатского адвоката Сама Тонґса — ніхто не каже ся боронити за якийсь розбишацкий напад, ніхто не позиває ся о обиду чести! Спитайте професора доктора Ральфа Дриджера — ніяка беззуба столітна баба не купує єго славної на весь сьвіт масти від ран „Фенікс“. Тут мусите виставити щось, що ще ніколи небувалого, щось нечуваного, потрясаючого нерви. Мусите виступити з чимсь величезним, з чимсь, що рівнало би ся тисненю сто атмосфер, словом з такою гадкою як бомба, на примір... Бо инакше то хоч повісь ся, дійстно прийшло би таки повісити ся. Але... — він тут нагло урвав. Аж ніби скаменів і очи стали єму стовпом. — Скажіть но, мої любі панове директори — відозвав ся він по хвили знову — менї щось впало на гадку! Чи маєте може кого в своїй дружинї, хто би для забави вашої публики — — — дав ся повісити?

— Дати ся повісити? — спитав Фред Булей наляканий. — А може... може... як би то виплатило ся... Може би наш Том на то згодив ся.

— Дурний Том? То він би дав ся...? — спитав Віль Батле задуманий. Нараз заблисло єму в голові мов блискавка і він аж крикнув. Тепер вже маю свою гадку! Кольосальну гадку! Гадку, що варта десять тисячів долярів! Гадку, як бомба! — Він схопив ся зі свого крісла. — Ходїть зі мною, панове директори! — відозвав ся він. — До мого бюра редакцийного! Я вам там все розкажу. Тут за богато слухачів, он там коло шинквасу. А ви Гуґу, Ральфе і Саме ходїть також!

(Дальше буде).

Боровска дістала ся до помешканя бл. п. Левицкого, запанував вже один загальний здогад а то, що увійшла задними дверми, від котрих перед тим забрала ключ. Увійшла перед 10 год. вечером, бо послугачка, котра з вечера попрятувала в помешканю, не виділа там нікого. Щоби Левицкий сам лишив еї в своїм помешканю, як то перед тим здогадувано ся, се видаєсь просто неможлива річ Він бояв ся Боровскої в послїдних днях так дуже, що навіть не хотів сам на сам з нею стрічати ся.

Що Боровска увійшла несподівано до по мешканя, за тим промавляють слідуючі обставини: Передовсім бл. п. Левицкий розбирав ся систематично і спокійно. Очевидно був сам. Одінє зложив на звичайнім місци. Положив ся спати на софі і сюди переніс більшу подушку з ліжка та читав при лямпі. В хвили, коли мав заснути, скрутив лямпу стоячу при ліжку. Від сеї хвилї зачинають ся вже сумніви і комбінациї людий досьвідних в криміналїстици. Можна здогадувати ся, що Левицкий увійшовши до помешканя, не побачив там Боровскої; дивна лиш річ, що пес єго не відкрив еї.

Впало дальше в очи, що на підлозї не знайдено крови, хоч мусїло виплисти з рани яких дві літри. Стверджено за то, що заким прибула поготівля ратункова, підлога була вишурована, але лиш там, де шуруючі руки могли еї засягнути. Противно же під шафою знайдено значнійші сліди крови. Вже сей один факт може служити за доказ убийства, бо скоро би тут стало ся було самоубийство, то преці хтось, — в сім случаю Боровска — не потребував би змивати кров а тим самим і стирати сліди а до того ще й так незручно. Ще одна обставина промавляє за тим. Дижурний поготівлї ратункової п. Курилюк, котрий перший увійшов до помешканя бл. п. Левицкого, добачив, що Боровска була незвичайно змучена мов би по якійсь тяжкій роботї.

Підчас ревізиї в помешканю Боровскої в готели „Вікторий" знайдено крім паперів і особистих записок кілька листів писаних в день вчинку до родини, в котрих доносить, що відбирає жите зажитєм морфіни, котрої однак анї при нїй анї нїгде в помешканю не найдено. Єсть длятого здогад, що ті листи були умисно лиш в тій цїли написані, щоби могли опісля служити за доказ супротив полїциї, що она і др. Левицкий постановили спільно жите собі відобрати. Листи ті мали бути опісля нїби то доказом самоубийства а не убийства др. Левицкого.

Боровска у вязници поводить ся зовсім апатично; або сидить і розглядає ся по стінах келї, або спершись на долонї край вікна, споглядає то на небо то на плянти. Так сидить і по кілька годин. Иноді знов ходить тяжко задумана зі зморщеним чолом по кели. Взагалї слідно на нїй пригноблене і апатию, але в присутности чужих старає ся надати собі певности себе і спокою. Говорить дуже мало. Просила, щоби їй давано лїпший харч і більше молока. Доси переслухано еї лиш раз і она всему перечить; але від соботи по розслїдженю численної кореспонденциї і актів, розпічне ся систематичне слїдство.

— **На зломане карку.** В послїдних часах зачали дуже часто повтаряти ся нещасливі пригоди з самоїздами і то не лиш у нас, але й в многих сторонах за границею, а причина того в тім, що властителї самоїздів, мов би ставили собі за цїль їхати на зломане карку, їздять з незвичайною скоростию. Маємо до занотованя знов один случай нещасливої пригоди з самоїздом. Властитель більшої посїлости коло Фірштенберґа в Мекленбурзї, давнїйший перский ґенеральний консуль Ґреве, їхав оногди з Франкфурта над Одрою домів самоїздом з незвичайною скоростию. Коли шофер хотів повернути самоїзд на середину дороги, самоїзд вдарив з цїлої сили в дерево при дорозї і розлетів ся на кусні. Ґревим кинуло при тім так сильно об дерево, що цїлий ніс єму розплескало і чоло роздушило. Ґреве згинув на місци. З як шаленим розгоном мусїв самоїзд їхати, можна зміркувати з того, що Ґревого інспектора. Тірмера, котрий їхав з ним разом, викинуло аж на 15 метрів далеко на поле і він потовк ся, а крім того ще зломив собі руку. Шоферови дивним дивом не стало ся нічого.

Телеґрами.

Відень 11 червня. На нинїшній конференциї предсїдателів клюбів постановлено, що завтра в понедїлок і ві второк мають відбути ся засїданя палати в цїли залагодженя наглих внесень і першого читаню пляну фінансового так, щоби в середу могла розпочати ся дискусия буджетова. Що до скороченя тої дискусиї, то пороблено всїлякі предложеня. — Предложеню пос. Люеґера, щоби відбула ся взагалї лиш одна дискусия спротивили ся социяльні демократи і полудневі Славяни. — Президент Паттай предкладав, щоби відбула ся одна розправа загальна і одна специяльна над цїлим буджетом. Социялїсти заявили ся за специяльною розправою над кождим роздїлом. Остаточно заявили предсїдателї, що палати хоче зазначити свою волю в тім дусї, щоби буджет залагоджено в звичайній дорозї, т. є. яко предмет дневного порядку.

Відень 11 червня. На нинїшнім засїданю палати пос. Кость Левицкий зголосив нагле внесене з завізванем до правительства, щоби поробило відповідні кроки, аби не нарушувано рівноправности язикової судами в Галичинї на некористь рускої мови. Палата приступила до дискусиї над сим внесенем і др. Левицкий забрав голос для умотивованя наглости.

Будапешт 11 червня. Нинї перед полуднем зібрав ся виконуючий комітет партиї независимости під проводом Кошута.

Петербург 11 червня. Цар приймив вчера специяльну місию турецку на торжественній авдиенциї.

Льондон 11 червня. Палата послів ухвалила біль фінансовий 366 голосами против 209 в другім читаню. Члени партиї робітничої голосували за буджетом.

Париж 11 червня. Мінїстер справедливости передав майно церкви в Стен ле Трессес в департаментї Калє католицкому товариству віроісповідному, котре оснувало ся против заказу виданого папою.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $\mathbf{2}^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $\mathbf{8}^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, $\mathbf{8}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $\mathbf{2}^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $\mathbf{12}^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $\mathbf{2}^{\underline{05}}$, 5·58, $\mathbf{6}^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в недїлї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $\mathbf{12}^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $\mathbf{8}^{\underline{25}}$, 8·40, $\mathbf{2}^{\underline{45}}$, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $\mathbf{2}^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 · 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Найліпше! Найтаньше! Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ

і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ	РОТТЕРДАМ
Van Leriusstraat 10	Postfach 322
БЕЛЬҐІЯ	ГОЛЯНДИЯ.

Інсерати

до „Народної Часописи“ і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К. для школярів 7, 8, 9 і 10 К. Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте ґандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Як плекати і доглядати садовину коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в тексті.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропиґійскій і у автора в Коломиї ул. Копэрника ч. 24.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї Б. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).